

[N. P. Andreasen.]

ikke man havde haft denne Lov om Fordelingen af de forskellige Beholdninger, saa havde den mindrebemidlede Del af Befolkningen været uhyre daarligt stillet. Derfor vil mit Parti være med til at gennemføre en Forlængelse af Loven. Men jeg vil gerne have Lov til at knytte nogle enkelte Bemærkninger hertil.

Naar man i Øjeblikket fra mange forskellige Sider taler om at afvikle denne Lov, saa vil ogsaa jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi skal hilse en saadan Afvikling med Glæde, den Dag den kan gennemføres; men den Dag kan først komme til at foreligge, naar man igennem denne Lovs Foranstaltninger kan faa de nødvendige Vareforsyninger her til Landet. Det er i Virkeligheden deraf det hele afhænger, det er, naar de tomme Lagre bliver fyldt op, naar der kommer Varer hjem i saa stort Omfang, at den almindelige Handel kan tage fat, og — jeg kunde næsten fristes til at sige — den almindelige Konkurrence igen kan gøre sig gældende.

Der er her et Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov at pege paa — det er ikke blevet berørt af de tidligere Talere —, og det er Spørgsmaalet om Fordelingen af Importbevillingerne. Det er et uhyre vigtigt Spørgsmaal i den Tid, vi staar i nu. Nu bebuder den højtærede Handelsminister et nærmere Samarbejde med de forskellige større Erhvervsgrupper, og det er der slet ikke noget at sige til — jeg skal komme ind paa det om et Øjeblik. Men der er et Spørgsmaali denne Forbindelse, som man maa være opmærksom paa, og det er, at der bliver givet Mulighed for, at de unge Importører faar Bevillinger, saa at ogsaa de kan komme med i Arbejdet og ind i den nye Tid, som man venter, og hvor der dog er et stort Haab om, at det vil komme til at gaa bedre og bedre med Forsyningerne.

Jeg ønsker dernæst at knytte et Par Bemærkninger til den højtærede Handelsministers Fremsættelsestale, og det er da særlig med Hensyn til Kritikken af Vareforsyningsdirektoratet. Med det Kendskab, jeg har til det, forstaaer jeg ikke, at man udefra kan rejse en saa voldsom Kritik, som man har gjort. Det er dog noget, der siger sig selv, at naar man herhjemme har maattet gribe ind fra det offentliges Side i næsten alle Forhold Erhvervslivet vedrørende, ja saa skal der blive Kritik. Og med det Kendskab, jeg har til Ledelsen og til det Arbejde, Funktionærerne i Vareforsyningsdirektoratet har gjort, tror jeg, det er baade et udmærket og et dygtigt Arbejde,

der er udført. Jeg synes, Handelsministeren var lige ved paa et enkelt Punkt at give Kritikken Ret, og det mener jeg er uretfærdigt.

Maa jeg sige med Hensyn til den Kritik, der ligeledes er rejst angaaende vore Forsyninger, at det er ikke helt ved Siden af, at denne Kritik kommer frem. Vi ved alle sammen, at de Varer, som der i Øjeblikket er særlig Mangel paa, er de mest livsnødvendige Forbrugsvare, Tøj og Uldvarer, Uldgarn, Uldstrømper o. s. v., og saa kan man godt forstaa, at naar der stadig staar i Aviserne, at nu kommer der en Baad med Appelsiner, og nu kommer der en anden Baad med andre Nydelsesmidler, medens de nødvendige Artikler mere eller mindre bliver væk, saa rejser Kritikken sig netop under Behandlingen af et Lovforslag som dette, selv om Kritikken maaske er ubegrundet. Jeg vil gerne heroverfor sige — hvad jeg ogsaa har gjort gældende inden for Vareforsyningsraadet —, at vi maa under Hensyn til de Valutabeholdninger, vi har, og som Valutaproblemet i det hele taget ligger, gennemføre den strengeste Rationering paa disse Omraader. Vi maa først og fremmest lade alt, hvad der kan komme ind under Begrebet Luksus, ude af Betragtning. Det maa være et absolut Maal for den højtærede Handelsminister og for Varedirektoratet, at kun de for det danske Folks Forbrug allernødvendigste Varer faar Lov at komme ind. Hvis det gennemføres, vil Kritikken i nogen Grad lægge sig.

Naar den højtærede Handelsminister siger, at han vil knytte et nærmere Samarbejde med Hovederhvervene her i Landet, saa maa jeg forstaa det saadan, at det drejer sig om et mere udvidet Arbejde end hidtil, og som jeg har læst den højtærede Ministers Tale, drejer det sig her særlig om Handel og Industri. Det er i hvert Fald de to Erhverv, den højtærede Minister har nævnt. Jeg skal slet ikke sige noget til det. Det er meget muligt, at man her kan komme ind i et endnu snævrere Samarbejde, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Vareforsyningsraadet, som jo bestaar af Formændene for samtlige store Erhverv her i Landet — det blev, saa vidt jeg husker, nedsat, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var Handelsminister — i hvert Fald efter min Forening har virket udmærket tilfredsstillende. Vi har dergennem kunnet holde os underrettet om alle Dispositioner. Jeg maa, selv om det er ved at gøre mig ondt, sige til den højtærede Handelsminister: Det er alt for lidt, De lægger Beslag paa det Raad. Det var dog saadan tidligere, at vi